

УДК 342.951: 351.824(477)

І.Б. ГОНЧАРЕНКО, канд. юрид. наук,
Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ТА НАГЛЯДУ У СФЕРІ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Ключові слова: державний контроль, державний нагляд, правове забезпечення, торговельна діяльність

Будь-яка сфера суспільних відносин не може існувати, не маючи належного правового забезпечення. Торговельна діяльність вже давно є важливою складовою ринкової економіки України, тому удосконалення правової бази, яка забезпечує контроль та нагляд у торговельних правовідносинах, а також її стабілізація, має сприяти створенню сприятливого бізнес-клімату в Україні, поширенню та зміцненню діяльності суб'єктів торговельної діяльності.

Питанням державного контролю та нагляду в рамках загальної характеристики даних інститутів та в окремих сферах суспільства присвячені роботи таких фахівців, як О.Ф. Андрійко, С.С. Вітвицький, В.М. Гаращук, Ю.В. Гаруст, О.П. Гетьманець, В.М. Горшенюв, Є.Є. Додіна, Н.В. Карнарук, С.В. Ківалов, Ю.В. Кочетков, Д.В. Лученко, О.М. Музичук, І.С. Орехова, М.С. Студенікіна, В.О. Ромасько, П.М. Чистяков, І.Б. Шахов, В.С. Шестак та ін. Разом із тим, питання правового забезпечення державного контролю та нагляду торговельних відносин не отримали достатнього наукового висвітлення. Тому метою даної статті є аналіз діючого законодавства щодо здійснення державного контролю та нагляду у сфері торговельної діяльності в Україні. Це дозволить виявити недоліки чинного законодавства, сприятиме формулюванню певних пропозицій щодо його вдосконалення. Удосконалення правового механізму

контролю та нагляду необхідно для виявлення порушень законодавства та запобігання їм, для врівноваження інтересів суб'єктів торговельної діяльності, сформування діалогу та довіри між владою та підприємцями.

Під нормативно-правовими засадами торговельної діяльності слід розуміти систему юридичних норм, що містяться в актах різної юридичної сили та визначають правила належної поведінки суб'єктів цієї діяльності [1, с.41–42].

Для здійснення аналізу сучасної системи нормативно-правових актів державного контролю та нагляду у сфері торговельної діяльності представимо її у наступному вигляді:

- 1) Конституція України;
- 2) закони України;
- 3) акти Президента України;
- 4) постанови Верховної Ради України;
- 5) постанови Кабінету Міністрів України;
- 6) інші підзаконні акти.

Конституція України безпосередньо не регулює здійснення контролю та нагляду у зазначеній сфері, проте наділення органів державної влади контрольно-наглядовими функціями передбачене в загальному вигляді конституційними нормами. Наприклад, ст.116 Конституції України зобов'язує Кабінет Міністрів України забезпечити проведення фінансової, цінової, інвестиційної та податкової політики; ст.119 Конституції України зазначає, що місцеві державні адміністрації забезпечують виконання Конституції і законів України, законність та правопорядок на відповідній території [2]. Конституційні норми також встановлюють: органи державної влади, місцевого самоврядування діють у межах повноважень, і засобами, передбаченими Конституцією України та законами України.

Тому центральне місто в системі нормативно-правових актів державного контролю та нагляду посідають закони України. Законодавець передбачає у статті 19 Господарського кодексу України, що органи державної влади і посадові особи, уповноважені здійснювати державний контроль і державний нагляд за господарською діяльністю, їх статус та зага-

льні умови і порядок здійснення контролю і нагляду визначаються законами [3].

Правову основу забезпечення державного контролю і нагляду у торговельній сфері, в першу чергу, мають такі Закони України: «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» від 05.04.2007 р. № 877-V [4], «Про ціни і ціноутворення» від 21.06.2012 р. № 5007-VI [5], «Про захист прав споживачів» від 12.05.1991 р. № 1023-XI¹ [6], «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24.02.1994 р. [7], «Про безпечність та якість харчових продуктів» від 23.12.1997 р. № 771/97-ВР [8], «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 06.07.1995 р. № 265-95ВР [9], «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячними і плодовими алкогольними напоями та тютюновими виробами» від 19.02.1995 р. № 481/95-ВР [10], «Про загальну безпечність нехарчової продукції» від 02.12.2010 р. № 2736-VI [11], «Про державний ринковий нагляд та контроль нехарчової продукції» від 02.12.2010 р. № 2735-VI [12] та ін.

Серед вищевказаних законів особливе значення в механізмі правового регулювання державного контролю та нагляду має Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» від 05.04.2007 р. № 877-V [4]. Це – спеціальний нормативний акт, який встановлює загальні принципи і правила проведення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності (зокрема у торгівлі).

Наповнений прогресивними нововведеннями, Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» демонструє своїм змістом демократизацію, пом'якшення державного контролю з боку держави за господарською діяльністю. Про це свідчить, наприклад, чітке

встановлення у Законі термінів планових та позапланових заходів зі здійснення державного нагляду (контролю), які не можуть бути продовжені за будь-яких обставин. Так, строк здійснення планової перевірки не може перевищувати п'ятнадцяти робочих днів, а для суб'єктів малого підприємництва – п'яти робочих днів (ст.5 п.5 Закону), а позапланової – десяти робочих днів, а щодо суб'єктів малого підприємництва – двох робочих днів (ст.6 п.4 Закону).

Крім того, згідно зі ст.5 даного Закону, «органи державного нагляду (контролю) здійснюють планові заходи з державного нагляду (контролю) за умови письмового повідомлення суб'єкта господарювання про проведення планового заходу не пізніше як за десять днів до дня здійснення цього заходу». Це дає можливість суб'єкту господарювання підготуватися до початку проведення перевірки.

Про тенденцію лібералізації державного контролю у сфері підприємництва свідчить і те, що державний нагляд (контроль) у сфері господарської діяльності має здійснюватися залежно від ступеня її ризику, тобто всі підприємства класифікуються за так званими «групами ризику» (високий, середній чи незначний), які будуть визначати періодичність перевірок.

Важливо відмітити, що в Законі регламентовані не лише права та обов'язки органів, що уповноважені державою на здійснення заходів нагляду (контролю), а приділено достатньо уваги суб'єктам господарювання, діяльність яких перевіряється. Так, з метою захисту своїх прав суб'єкти господарювання, мають право фіксувати процес здійснення планового або позапланового заходу чи кожен окрему дію засобами аудіо-, відеотехніки та залучати в ході здійснення заходів державного нагляду (контролю) третіх осіб – як юридичних, так і фізичних (адвокатів, аудиторів, членів громадських організацій тощо), можуть відмовити представникові перевіряючого органу у здійсненні планового або позапланового заходу в тому разі, якщо керівнику суб'єкта господарювання або уповноваженій ним особі

¹ В редакції Закону від 01.12.2005 р. № 1023-XII.

не пред'явлено належним чином оформленого посвідчення та службового посвідчення, що засвідчує посадову особу органу державного нагляду (контролю).

Всі ці положення свідчать про намагання держави захистити підприємництво, зменшити на нього контрольно-наглядовий тиск. Такі норми можна вітати, але деякі положення в Законі, на наш погляд, потребують доповнення. Сфера торговельної діяльності – це така галузь, де рівень правової культури осіб, які займаються такою діяльністю, не дуже високий, тому ця сфера потребує постійного, ретельного контролю з боку держави з метою профілактики та припинення правопорушень [1, с.47].

У Законі України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» наданий вичерпний перелік підстав для здійснення позапланових заходів. Позаплановий захід передбачає у своїй природі таку якість, як швидкість, на відміну від планового заходу, до якого суб'єкт, який перевіряється, завжди має час підготуватися і, якщо є порушення, їх приховати. Саме в позаплановому заході реалізується принцип раптовості контролю (нагляду). Вважаємо, що такий перелік підстав у Законі (лише шість складових) недостатній і доцільним було б його доповнення. Наприклад, можна запропонувати такий варіант ще однієї підстави для здійснення позапланового заходу: інформування державними контролюючими органами один одного про факти виявлення порушень законодавства суб'єктами господарської діяльності (або отримання інформації державними контрольно-наглядовими органами від інших органів, які здійснюють контроль та нагляд, правоохоронних органів, інших органів виконавчої влади про можливі факти порушень законодавства суб'єктами господарської діяльності).

Послаблення державного контролю (нагляду) демонструє і норма ст.6 даного Закону, що передбачає: «під час проведення позапланового заходу з'ясовуються лише ті питання, необхідність перевірки яких стала підставою для здійснення цього заходу, з обов'язковим

вказуванням цих питань у посвідченні (направленні) на проведення державного нагляду (контролю)» [4]. Та в ході перевірки можуть виникнути ряд питань, не відбитих у посвідченні, але контролюючий орган не буде мати повноважень розглянути їх і виявити можливі правопорушення.

Важливим нормативно-правовим актом, який регулює здійснення державного контролю та нагляду у досліджуваній сфері, є також Закон України «Про державний ринковий нагляд та контроль нехарчової продукції» від 02.12.2010 р. № 2735–VI [12]. Цей закон був прийнятий з метою посилення ефективності механізму захисту прав споживачів шляхом здійснення нагляду за безпечністю введеної в обіг на українському ринку продукції, запровадження ефективного механізму відповідальності виробника, постачальника або продавця небезпечної продукції залежно від ступеня його вини, підвищення прозорості постачань введеної в обіг продукції, посилення захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання, а також забезпечення їх результативної взаємодії з контролюючими органами.

Спеціалізовані органи ринкового нагляду є практично в усіх європейських державах. Наприклад, як стверджує В. Дятлова, «у Швеції існує більше десятка органів із нагляду за ринком; в Австрії, Чехії та Франції ринковий нагляд за безпекою продукції виконують інспекції, підпорядковані відповідним міністерствам, але ринковий нагляд за безпекою промислової та харчової продукції розмежовано; у Німеччині питання контролю безпеки на ринку та захисту прав споживачів належить до компетенції Міністерства сільського господарства та праці, за безпеку на ринку продукції, що підпадає під дію технічних регламентів, відповідають галузеві міністерства та створені при них інспекції; у Польщі у сфері захисту прав споживачів створено відповідні регіональні інспекції при Антимонопольному комітеті» [13].

Вважаємо позитивним моментом, що у Законі України «Про ринковий нагляд та контроль нехарчової продукції» закріплено обо-

в'язок не тільки виробників, але й суб'єктів торговельної діяльності інформувати державні органи про факти поставки неякісних та небезпечних товарів (а це ще одна додаткова контролююча сходинка при проходженні товару від виробництва до реалізації, яку повинен здійснювати ще і розповсюджувач такого товару), передбачено обов'язок інформування споживачів виробниками, органами державного контролю та нагляду щодо безпечності продукції, визначено норми щодо відповідальності виробників, постачальників та продавців за недодержання вимог щодо безпечності продукції. Крім того, оскільки в Україні не існує законодавчого акта, який би захищав права суб'єктів торговельної діяльності на відміну від покупців, права яких захищає спеціальний Закон України «Про захист прав споживачів», ст.7 «Права суб'єктів господарювання», певною мірою усуває таку прогалину.

Основним законодавчим актом, що містять норми про адміністративну відповідальність у сфері торгівлі, є Кодекс законів України про адміністративну відповідальність (КУпАП) [14]. Цей нормативний акт наділяє низку державних органів певними контрольними повноваженнями стосовно суб'єктів господарювання. В деякій мірі контрольсько-наглядові повноваження загального характеру здійснюють і органи внутрішніх справ, зокрема, міліція. Так, згідно зі ст.255 КУпАП за деякі правопорушення у галузі торгівлі посадові особи органів внутрішніх справ уповноважені складати протоколи. В теперішній перехідний період розпочалася докорінна реформа МВС, що передбачає створення нової системи правоохоронних органів. На наш погляд, дані повноваження не повинні відноситися до їх компетенції, це більше стосується діяльності відповідальних органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, органів санітарно-епідеміологічного контролю, органів у справах захисту прав споживачів. Тому, вважаємо виправданим покласти повноваження по складанню адмінпротоколів про порушення правил торгівлі на ринках та торгівлю з рук у невстановлених місцях

(ст.ст.159, 160 КУпАП) на уповноважених посадових осіб органів у справах захисту прав споживачів та органів, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, увільнивши від цих обов'язків посадових осіб органів внутрішніх справ.

Серед актів Президента України, які мають значення для правового регулювання діяльності у сфері торгівлі, можна назвати Указ Президента України від 23.07.1998 р. № 817/98 «Про деякі заходи з дерегулювання підприємницької діяльності», де встановлено перелік контролюючих органів, які мають право проводити перевірки фінансово-господарської діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, визначено поняття планової перевірки, встановлені обставини, за наявності яких проводиться позапланова виїзна перевірка фінансово-господарської діяльності суб'єкта підприємницької діяльності [15].

Крім того, контролю за додержанням законодавства у сфері торговельної діяльності торкаються Указ Президента України від 23.05.2001 р. № 334/2001 «Про заходи щодо вдосконалення функціонування ринків з продажу продовольчих та непродовольчих товарів» [16], «Про державне регулювання відносин у сфері торгівлі» від 11.07.1995 р. № 603/95 [17] тощо.

Серед Постанов Верховної Ради України, де містяться положення стосовно контрольсько-наглядової діяльності за торгівлею, слід відзначити Постанову від 25.01.1995 р. № 2695-ВР «Про затвердження положень щодо захисту прав споживачів» [18], якою затверджено ряд положень стосовно захисту прав споживачів. Серед них виділимо «Положення про порядок тимчасового припинення діяльності підприємств сфери торгівлі, громадського харчування і послуг, які систематично реалізують недоброякісні товари, порушують правила торгівлі та надання послуг, умови зберігання і транспортування товарів», в якому визначено порядок прийняття рішень державними органами у справах захисту прав споживачів про тимчасове припинення діяльності підприємств (їх об'єднань), установ, організацій не-

залежно від форм власності, громадян-підприємців та іноземних юридичних осіб, що здійснюють підприємницьку діяльність на території України у сфері торгівлі, громадського харчування і послуг.

Однією із складових частин законодавства, що регламентує відносини у сфері торговельної діяльності, є загальнообов'язкові правила торгівлі та торговельного обслуговування, які містяться в Постановах і декретах Кабінету Міністрів України. Це, передусім, Постанова Кабінету Міністрів України від 15.06.2006 р. № 833 «Про затвердження Порядку провадження торговельної діяльності та правил торговельного обслуговування населення» [19]. Даний документ детально визначає загальні умови провадження торговельної діяльності, основні вимоги до торговельної мережі, а також містить норми, які передбачають здійснення контролю органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у межах їх компетенції відповідно до законодавства.

До інших актів Кабінету Міністрів України, що регулюють здійснення контрольно-наглядових відносин у торговельній сфері, можна віднести Постанову Кабінету Міністрів від 17.08.2002 р. № 1177, якою затверджено Положення про порядок накладення штрафів за порушення законодавства про захист прав споживачів [20], Постанову Кабінету Міністрів України від 28.08.2013 р. № 752 «Про затвердження методик розроблення критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю), а також уніфікованих форм актів, що складаються за результатами проведення планових (позапланових) заходів державного нагляду (контролю)» [21] та ін.

Систему нормативно-правових актів України щодо забезпечення державного контролю та нагляду у торговельній сфері завершують інші підзаконні акти, якими є різноманітні правила торгівлі спеціалізованої направленості, здебільшого накази, які видані Міністерством економічного розвитку і торгівлі, Міністерством транспорту та зв'язку, Міністерством фінансів України та іншими державними органами. Ці акти також, в деякій мірі, містять норми, які закріплюють здійснення контролю державними органами за тим чи іншим різновидом торговельної діяльності. Так, Правила роздрібно-торгівлі продовольчими товарами, затверджені наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 11.07.2003 р. № 185² [22] регламентують вимоги які ставляться до суб'єкта торговельної діяльності при реалізації продовольчих товарів, Правила торгівлі антикварними речами, затверджені Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України, Міністерством культури і мистецтв України 29.12.2001 р. № 322-795 [23], визначають основні вимоги щодо організації торгівлі антикварними речами в роздрібній торговельній мережі та на аукціонах і встановлюють, що контроль за дотриманням правил торгівлі здійснюється посадовими особами органів виконавчої влади в межах їх компетенції, передбаченої законодавством тощо.

Підсумовуючи вищевикладене, зазначимо, що сучасна законодавча база, що забезпечує здійснення державного контролю та нагляду у сфері торговельної діяльності, в Україні надмірно численна і часто змінювана. Вперше на законодавчому рівні Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» закріплені загальні для всіх державних органів та суб'єктів торговельної діяльності правила державного нагляду (контролю) та європейські принципи його здійснення, повноваження органів державного нагляду (контролю), їх посадових осіб, права, обов'язки та відповідальність суб'єктів господарювання під час здійснення державного нагляду (контролю). Деякі норми Закону занадто пом'якшують контроль з боку держави за суб'єктами торговельної діяльності, що може сприяти скоєнню правопорушень, оскільки розраховувати на

терством транспорту та зв'язку, Міністерством фінансів України та іншими державними органами. Ці акти також, в деякій мірі, містять норми, які закріплюють здійснення контролю державними органами за тим чи іншим різновидом торговельної діяльності. Так, Правила роздрібно-торгівлі продовольчими товарами, затверджені наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 11.07.2003 р. № 185² [22] регламентують вимоги які ставляться до суб'єкта торговельної діяльності при реалізації продовольчих товарів, Правила торгівлі антикварними речами, затверджені Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України, Міністерством культури і мистецтв України 29.12.2001 р. № 322-795 [23], визначають основні вимоги щодо організації торгівлі антикварними речами в роздрібній торговельній мережі та на аукціонах і встановлюють, що контроль за дотриманням правил торгівлі здійснюється посадовими особами органів виконавчої влади в межах їх компетенції, передбаченої законодавством тощо.

Підсумовуючи вищевикладене, зазначимо,

² В редакції наказу від 18.09.2005 р. № 259.

високу правову культуру осіб, які займаються такою діяльністю, в нашій країні ще зарано.

Як бачимо, кількісно регламентування державного контролю та нагляду у сфері торговельної діяльності в Україні має достатнє нормативно-правове забезпечення, але потреба його якісного вдосконалення залишається актуальною. Вважаємо за доцільне деяке нормативне розширення можливостей державної влади в здійсненні контролю та нагляду за виконанням вимог законодавства у досліджуваній галузі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гончаренко І. Б. Державний контроль та нагляд у сфері торговельної діяльності України: дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.07 / Гончаренко Інна Борисівна. – К., 2012. – 183 с.
2. Конституція України : від 08.12.2004 р. // ВВР України. – 2005. – № 2. – Ст. 44.
3. Господарський кодекс України : від 16.01.2003 р., № 436–IV // ВВР України. – 2003. – № 18, № 19–20, № 21–22. – Ст. 144.
4. Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» : від 05.04.2007 р., № 877–V // ВВР України. – 2007. – № 29. – Ст. 389.
5. Закон України «Про ціни і ціноутворення» : від 21.06.2012 р., № 5007–VI // ВВР України. – 2013. – № 19–20. – Ст. 190.
6. Закон України «Про захист прав споживачів» // ВВР України. – 1991. – № 30. – Ст. 379.
7. Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» : від 24.02.1994 р., № 4004–XII // ВВР України. – 1994. – № 27. – Ст. 218.
8. Закон України «Про безпечність та якість харчових продуктів» : від 23.12.1997 р., № 771/97-ВР // ВВР України. – 1998. – № 19. – Ст. 98.
9. Закон України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» : від 06.07.1995 р., № 265-95ВР // ВВР України. – 1995. – № 28. – Ст. 205.
10. Закон України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» : від 19.12.1995 р., № 481/95-ВР // ВВР України. – 1995. – № 46. – Ст. 345.
11. Закон України «Про загальну безпечність нехарчової продукції» : від 02.12.2010 р., № 2736–VI // ВВР України. – 2011. – № 22. – Ст. 145.
12. Закон України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» : від 02.12.2010 р., № 2735–VI // ВВР України. – 2011. – № 321. – Ст. 144.
13. Дятлова В. Ринковий нагляд (зарубіжний досвід і підходи до реформування в Україні) / В. Дятлова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.experts.in.ua/baza/analytic/index.php?ELEMENT_ID=80787.
14. Кодекс України про адміністративні правопорушення / вводиться в дію Постановою Верховної Ради Української РСР : від 07.12.1984 р., № 8074–10 // ВВР УССР. – 1984. – Дод. до № 51. – Ст. 1123.
15. Указ Президента України «Про деякі заходи з дерегулювання підприємницької діяльності» : від 23.07.1998 р., № 817/98 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=817%2F98>.
16. Указ Президента України «Про заходи щодо вдосконалення функціонування ринків з продажу продовольчих та непродовольчих товарів» : від 23.05.2001 р., № 334/2001 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/334/2001>.
17. Указ Президента України «Про державне регулювання відносин у сфері торгівлі» : від 11.07.1995 р., № 603/95 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/603/95>.
18. Постанова Верховної Ради України «Про затвердження положень щодо захисту прав споживачів» : від 25.01.1995 р., № 26/95-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/26/95-%D0%B2%D1%80>.

19. Постанова Кабінету Міністрів України «Порядок провадження торговельної діяльності та правила торговельного обслуговування населення»: від 15.06.2006 р., № 833 // Офіційний вісник України. – 2006. – № 25. – Ст. 1818.

20. Положення про порядок накладення штрафів за порушення законодавства про захист прав споживачів / затв. Постановою Кабінету Міністрів України : від 17.08.2002 р., № 1177 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1177-2002-%EF>.

21. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження методик розроблення критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (конт-

ролю), а також уніфікованих форм актів, що складаються за результатами проведення планових (позапланових) заходів державного нагляду (контролю)»: від 28.08.2013 р., № 752 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/752-2013-%D0%BF>.

22. Наказ Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України «Правила роздрібної торгівлі продовольчими товарами»: від 11.07.2003 р., № 185 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 30. – Ст. 1581.

23. Правила торгівлі антикварними речами / затв. Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України, Міністерством культури і мистецтв України : від 29.12.2001 р., № 322/795 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0058-02>.

Гончаренко І. Б. Правове забезпечення здійснення державного контролю та нагляду у сфері торговельної діяльності в Україні / І. Б. Гончаренко // Форум права. – 2015. – № 1. – С. 61–67 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2015_1_12.pdf

Стаття розкриває основи правового регулювання здійснення державного контролю та нагляду за торговельною діяльністю в Україні. Більш детально проаналізовані закони України, що мають особливе значення в механізмі правового регулювання державного контролю та нагляду за торговельною діяльністю в Україні. Запропоновані певні пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства у даній сфері.

Гончаренко І.Б. Правовое обеспечение государственного контроля и надзора в сфере торговой деятельности в Украине

Статья раскрывает основы правового регулирования осуществления государственного контроля и надзора в сфере торговой деятельности Украины. Проанализированы законы Украины, которые имеют особое значение в механизме правового регулирования государственного контроля и надзора за торговой деятельностью в Украине. Внесены определенные предложения по усовершенствованию действующего законодательства в данной сфере.

Goncharenko I.B. Legal Provision of State Control and Supervision in the Sphere of Trading Activities in Ukraine

The article describes bases of the legal regulation of state control and supervision of trade activity of Ukraine. The laws of Ukraine that have particular significance in the mechanism of the legal regulation of state control and supervision over trade activity in Ukraine were analysed. Certain suggestions on the improvement of current legislation in this sphere were made.